

[Alfred Jensen.]

og jeg kan ikke forstå ministerens svar sådan, at der ikke kan blive tale om højere takster som følge af den forpligtelse, man har påtaget sig. Hvis jeg har misforstået det, beder jeg om at blive retledt.

Vi har altså betænkeligheder på grund af betingelserne, dels fordelingen 2:1, dels den forpligtelse, man har påtaget sig angående højere takster, dels også en forpligtelse angående selve overfartstiderne — sådan må jeg forstå det — og ud fra de betragtninger, jeg har gjort gældende, kan vi ikke gå ind for dette lovforslag, som § 2 er affattet, hvorefter man godkender de aftaler, der er truffet med den tyske trafikminister.

Gideon: Når jeg har ønsket at tage ordet ved anden behandling af det foreliggende lovforslag, er det for at få lejlighed til at gøre rede for min indstilling over for gennemførelsen af fugleflugtslinjen.

Jeg vil da gerne straks sige, at min indstilling er den samme nu som i 1954, da tinget havde spørgsmålet om motorvejene til behandling. Nu som dengang er jeg tilhænger af den, idet jeg fuldt ud anerkender betydningen af og fordelene ved gennemførelse af en kontinental forbindelse over Rødby Havn og Femern. Jeg er altså principielt tilhænger af denne routes gennemførelse, og jeg kan sige, at ikke alene jeg, men også adskillige andre inden for mit parti er gunstigt indstillet over for denne routes etablering. Ja, jeg kan endda føje til, at såfremt den højtærede minister og flertallet havde været interesseret i at få den bredest mulige tilslutning til det foreliggende lovforslag, havde der været mulighed for at få hele mit parti med, hvilket mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Henry Christensen, jo har givet udtryk for i dag. Men det har den højtærede minister altså ikke været interesseret i, i hvert tilfælde ikke i tilstrækkelig grad.

Forholdet er jo det, at jeg under hensyn hertil under udvalgsbehandlingen henstillede til den højtærede minister at vente med at gennemføre lovforslaget, til vi havde fået de oplysninger, som vi — og også de konservative — ønskede. Jeg gjorde det ikke mindst under hensyn til, at den højtærede trafikminister jo har givet udtryk for, at

han gerne så, at dette lovforslag fik den bredest mulige tilslutning — det er vel for resten noget, enhver minister gerne ser. Hvis der virkelig havde ligget realiteter bag denne udtalelse, havde der været mulighed for at opnå en bredere, ja, måske endda meget bredere, tilslutning, forudsat at man altså havde ventet med at gennemføre lovforslaget, til de oplysninger, som krævedes fra oppositionens side, forelå. At man ikke gjorde det, forekommer mig så meget mærkeligere, som jeg i og for sig har det indtryk, at også regeringspartierne er klar over, at disse oplysninger har en ikke uvæsentlig betydning ved bedømmelsen af hele udviklingen herhjemme.

Men dertil kommer — hvad jeg for mit vedkommende har lagt megen vægt på, både i 1954 og nu — at den højtærede minister og de tre regeringspartier har stillet sig fuldstændig afvisende over for det ændringsforslag, som er stillet af venstre og de konservative, og som går ud på at forbinde landevejen Saksøbing-Guldborg med motorvejen allerede ved Saksøbing i stedet for ved Majbølle. Jeg hørte nok, at udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Horn, fremhævede, at dette spørgsmål blev rejst allerede i 1954, og at det jo havde fundet sin afgørelse dengang. Men forholdet er dog det, at klokken ikke er gået i stå i 1954; der er sket en udvikling siden da. Dengang var denne vej, landevejen mellem Saksøbing og Guldborg, kun udbygget på en ganske lille strækning. Der foreligger imidlertid det helt nye moment i sagen, at en udbygning nu har fundet sted — eller er ved at finde sted — på hele denne vejstrækning, også på de ca. 7 km, der går fra det sted, hvor vejen var udbygget dengang, til Saksøbing, en udbygning, der betyder, at man har fået en 8 m bred vejbane foruden kombinerede cykel- og gangstier på begge sider, og som har kostet over 2½ mill. kr., en udbygning, der er alt for voldsom i forhold til den lokale trafik, der udelukkende vil blive tale om, hvis man nu gennemfører motorvejen. Det ærede medlem hr. Horn var også inde på dette problem; men han sagde blot, at det kunne man ikke have taget i betragtning dengang. Det er imidlertid den slags, man burde have taget i betragtning, og jeg synes, man må tage det i betragtning